

मानं चित्तं प्राणायाम्यो दृढधारितायां आत्मतत्वे
धातुते इत्येवं चित्तविकारप्राणायामो प्रकृतेऽभिप्रेतो”
चठप्र० ।

अथानक्रमः “प्रथमे दिवसे कार्यं कुम्भकानां चतुष्टयम् ।

प्रत्येकं दशमंस्वाकं द्वितीये पञ्चमिः सह । त्रिंशतिं च
तृतीयेऽङ्गं पञ्चदश्यां दिने दिने” योगदीपिका ।

प्राणायामफलं चठयेगे गोरक्षनाथः । “हाराणां नवकं
निरुध्य नवतं पीत्वास्मृतं धारित पीत्वाकाशमपानवज्रि-
रहितं गच्छतां सुसुप्तावितम् । आत्मध्यानयुतो ह्यनेन
विधिना विन्यस्य मूर्ध्नि भुवं वावत्तिष्ठति तावदेव
महताऽसङ्गेन संयुज्यते” ।

प्रश्नं यामप्रकारः “प्राणायामं ततः कुर्व्याद्विषयं सत्त्वजया-
धिया । यथा सुषुम्णान्तरस्थामलाः शोधं प्रयान्ति च ।
वह्मपद्मासनो योगी प्राणं चन्द्रेण पूरयेत् । धारयित्वा
यथागच्छेत् भूयः सुखेण रेचयेत् । प्राणं सुखेण वा-
ल्य पूरयेदुदरं शनैः । विधिवत् कुम्भकं कृत्वा पुनश्चन्द्रेण
रेचयेत् । येन त्यजेत् तेन पुन्यं धारयेत् निरोधतः ।
रेचयेत् ततोऽन्येन शनैः पवनवेगतः । प्राणं चेद्विदुषा
पिबेत्सुगन्धितं भूयोऽन्यथा रेचयेत् पीत्वा पिङ्गव्या सद्यो-
रचमयो बध्वा त्यजेदापवा । सुखीसुन्दरमखरेनेन विधिना
विष्वदयं ध्यायताम् गुहा नाडिगणा भवन्ति यमिनी
मात्रव्यादुर्ध्वतः । प्रातर्मध्यं दिने सावमहं रात्रौ च कुम्भ-
कान् । गनैरशीतिपर्यन्तं चतुर्वारं समभ्यसेत् । रङ्गयापि
च वाङ्गभिः पवनं कुरु वटिदृष्टवन्नन्तरगम् । तज्ज
पिङ्गव्या गनकैः गनकैः दशभिर्दशभिर्दशभिर्दशभिः ।
अधमे जायते क्रोदः कर्मो भवति मध्यमे । उत्तिष्ठत्युत्तरे
प्राणो बहो पद्मावने चठे । ततोऽधिकतराभ्यासाद् भवतः
खेटकस्मृती । ततोऽधिकतराभ्यासाद् दादुरी जायते
भृगुम् । यथेव ददुरागच्छदुःखं व्याकुलं भूतये । पद्मा-
सनस्थिता बागो तथा गच्छति भूतये । अनेन अमला-
नेन आत्मभटनमाचरेत् । दृढता कष्टता चापि तेन
नालस्य जायते । अभ्यासकाले प्रथमे गच्छं शीतलं
भोजनम् । ततोऽभ्यासे दृढाभूते न तादृक् नियमापहः ।
यथा मित्रो यजो व्याघ्रो भवेद् वयः शनैः शनैः । तद्वैव
स्वेतता वायुरन्यथा कृत्ति साधकम् । प्राणायामेन युक्तेन
सर्वरोगक्षयो भवेत् । अयुक्ताभ्यासयोरेव सर्वरोगसत्-
तृता । हिक्का काष्ठजया श्वासः शिरःकर्षाऽग्नेदनाः ।
भवन्ति विविधारोगाः पवनस्य प्रकोपनात् । युक्तं युक्तं

त्यजेदायुं युक्तं युक्तं पूरयेत् चठप्रदीपिकापन्थे ।
प्राणायामाभ्यासफलम् “एवमासनवन्धस्यो योगीन्द्रो विगत-
मनः । अश्वमेधादिशुद्धिं च सहादिपवनक्रियाम्” चठप्र० ।
“क्रियायुक्तस्य विधिः स्वादिक्रियस्य कथं भवेत् । क्रियैव
कारणं विद्येः सत्यमेतच्च संशयः । न शास्त्रपाठमात्रेण
योगविधिः प्रजायते । प्राणायामैरेव सर्वे प्रयुज्यन्ति-
महागवाः । आचार्याचार्यन्तु केषांश्चिदप्यस्य कर्म न सस्य
तम् । चट्चर्मयोगमाप्नोति पवनमाश्वासतत्पराः । अमू-
वज्ञानरुभितलगात्पवनमभ्यसेत् । प्रज्ञादयोऽपि क्रिदगाः
पवनमाश्वासतत्पराः । सर्वविधिं गताः सर्वे तस्यात्
पवनमभ्यसेत् । यावदुपशो नरुहे हे तावत् चित्ता निरा-
कुला । यावदुदटिभूर्गौर्नध्ये तावत्काशभयं कृतः ।
विधिवत् प्राणसंयामेनीडोचक्रे विधांयते । सुषुम्णा
वदनं भित्त्वा सहादिशति भावतः । मूर्ध्नि मध्यसङ्घारे
मनः स्वर्गं प्रजायते । यो मनःसुखीरोभावः सेषा-
वस्था मनोमयी । तत्सिद्धये विधानशास्त्रान् कुर्वन्ति
कुम्भकान् । विचित्रकुम्भकाभ्यासाद् विचित्रां सिद्धि-
माप्नुयात् । सुखं भेटनसुख्यायी तथा शीतकरः शी-
तहो । भस्त्रिका भ्रमरी मूर्च्छा केवलादिकुम्भकाः ।
पूरकाले त कर्त्तव्यो वेधो जायन्त्याराभिचः । कुम्भ-
काले रेचकादो कर्त्तव्यास्तुल्यवागवः । अथक्तात
कुम्भनेनैव कण्टसहोचने कर्त्ते । मध्यपरिमितानेन स्वात्
प्राणो मध्यना डगः । अपानमूर्च्छासुख्याय प्राणं कण्टा-
दा नयेत् । योनी जराविनिर्मुक्तो मङ्गलो व्यसा-
भवत्” चठप्र० ।

सुखं भेटनम् “अथासनं सुखारेव बद्धा सहा समन्ततः । दण-
माया समालस्य वक्रिः पवनं शनैः । आकेशायं
नखायं च शिरोधावधिकुम्भकम् । ततः शनैः सुख-
रेचयेत् पवनं पुनः । कपावशोधनं वातटोषणं क्षामनाश-
नम् । पुनः पुनरिदं कुर्यात् सुखं भेटनसुखमम्” चठ० ।
उज्ज्यायी “सुखं संयम्य नासाभ्यानालपु पवनं शनैः ।
यथा नमनं कण्ठान् देहानवविभूतम् । पूर्ववत् कु-
म्भकं कृत्वा रेचयेद्विदुषा ततः । क्षेपदोषहरं कण्ठे
टावन्मन्त्रविद्वज्जन्तो नाडीमखोदराधुतगतदोषविनाश-
नम् । गच्छता तिष्ठता चार्थं उज्ज्यायाम् च कुम्भ-
कम्” चठप्र० ।

अथ शीतकारः “कुम्भं कुर्यात् पटा वक्त्रे प्राणमेव
विमज्जयेत् । एवमभ्यसयोगेन कामदेवो द्वितीयकः ।